

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 > — >
Negyedévre . . 2 > 50 >
Egy hóra . . . — > 85 >
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Magyar nemzeti állam.

Pécs, 1899. április 5.

Mennyi tinta és nyomdafesték fogyott el az utóbbi évtizedekben azokra az émelegős dicséretre, a melyekkel a mindenkori kormányokat elhalmozták azokért az erélyes és előrelátó intézkedésekért, a mikkel a magyar nemzeti állam kiépítésén fáradoztak, de különösen Bánffy báró volt állandó bámulat és dicséret tárgya az ő sóviniszta nemzeti politikája miatt.

Mikor aztán ennek az annyira földicsért magyar nemzeti politikának az eredményeit kutatjuk a gyakorlati életben, szemünkbe ötlenek az oláhok fészkelődései, a szászok nagy-német aspirációi, akik idehaza békét hagynak a kormánynak; az oláhok nem zavarják a választásoknál a kormány cirkulusait, feléje se néznek a választásnak, hol a szolgabíró néhány hivatalos szavazattal s egy pár, esendőrszuronyossal összeterelt választóval kikiáltatja képviselőnek a kormány által küldött ismeretlen jelöltet; a szászok meg már öntudatosan választanak kormánypárti képviselőket, hogy a kormánnyal kötött paktum értelmében megmaradhassanak külön államnak az államban.

A külföldet azonban oláh is, szász is telekürtöli a magyarság elleni panaszával s ez ellen a magyar kormányoknak nincsen semmi védő fegyvere, hisz a rendelkezési alap kell a hazai félhivatalos tollaknak, hogy a kormány dicsőségét idehaza zenge-

dezzék s a magyar állam függetlenítésére törekvő ellenzékét a nemzetiségi veszedelem faira festésével megfélemlítsék. Azok a nemzetiségek tehát, a melyek a szomszédban lakó hatalmas fajrokonokra támaszkodhatnak, vérszemet kapnak, mert ime a magyar állam kormánya hirdeti a magyarság gyengeségét, a magyarok pedig megfélemlítve moccanni sem mernek otthonukban, nehogy utját állják a „magyar nemzeti állam” megszilárdításának.

Ennek a politikának az eredménye aztán, hogy mikor az egyház magyarosítani akar, a nemzetiségi bujtogatók szabadon izgathatják az idegen nyelvű hívőket; egész községek elhagyják őseik hitét, mert annak papja a magyarosítás apostola akart lenni, az államhatalom pedig ölbe rakott kezekkel szemléli a mozgalmat, nem ülőzi a bujtogatókat, mert hátha a választásoknál ezért a kormány ellen találnak fordulni.

Igy hát szabadon prédikáltak Bácskában a pánszláv apostolok s térítették az „orosz” hitre a szláv ajku lakosságot, a melynek eddigi papja magyarul akart prédikálni; a németországi schulferein garadasmásra terjesztette a magyarokat gyalázó iratait a magyarországi németesség körében; hisz ezek nem voltak szocialista röpiratok, hanem szavazó polgárok körében terjesztett maszlag, a mivel már csinján kell bánni nemcsak a választásra való tekintettel, hanem azért is, hogy a drága német szövetséges meg ne nehezteljen érte.

És furesa dolog, hogy mig azelőtt a

magyarországi nemzetiségek közül leginkább csak az oláh, meg a tót fészkelődött a magyarság ellen, addig a magyar nemzeti állam hatalmas protektorának, Bánffy bárónak az uralma alatt megmozdult a szász, a szerb, a német is, mint ezt a szászok mozgalmá, a bácskai bunyevácok áttérése s a legujabb tolnai német zendülés bizonyítja.

Tolna községben, melynek több a magyar lakosa, mint a német, nagypénteken egész lázadást rögtönöztek a németek azért, mert a pap magyarul akart prédikálni. Pedig az új tolnai plébános virágvasárnapon megmagyarázta nekik a szószékről, hogy a száz éves canonica visitatio rendelkezése szerint az istentisztelet nyelve Tolnán fölváltva a magyar és a német s mivel virágvasárnapon német istentisztelet volt, hát a törvényes szabály szerint nagypénteken magyar istentisztelet következik. S mégis mikor ezen a napon az első magyar szó elhangzott a szószékről, a templomot megtöltő németesség óriási botrányt csinált, lármázva kivonult a templom előtti térre, a hol fenyegetéssel inzultáltak a papjukat.

Tolna község németessége, amely különben egészen jól beszéli a magyar nyelvet is, ezt csak lelkiismeretlen bujtogatásra tehette, mert hisz föl lett világosítva a felől, hogy a nagypénteki magyar istentisztelettel nem akarnak a német nyelv jogai ellen sérelmet elkövetni, hanem az csak a két nyelv paritásának a törvényes

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A teknősbéka.

— Francia bohózat. Irta Leon Gandillot. Első előadása a pécsi nemzeti színházban 1899. ápr. 6-án. —

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Holnap kerül színre Gandillotnak nagy-hírű bohózata, a „Teknősbéka”, mely a budapesti vigszínházban a múlt év november 29-én került először színre s azóta bejárta már a vidéki színházakat is nem egy helyen oly reklámot csináltak neki, hogy megirták róla, miszerint a hatóság — erkölcsstelen volta miatt — betiltotta.

A betiltás ugyan nem volt tény, de reklámra sincs szüksége a darabnak, melyet az a Gandillot irt, a ki „Szabadulás” című darabjában a francia szellem sziporkázó ötleteivel ostromozza az orvosokat s még ezt a soha el nem koptatható témát is fűszerezi pikantiériával és idillel egyaránt.

Bizony a „Teknősbéka” nem olyan darab, hogy lányos mamák lányokkal nézzék meg; hanem másrészt olyan, hogy — mások minden félelem nélkül megnézhetik, erkölcsiüket a legkevésbé sem fogja megrontani.

Tartalma pedig a következő:

Champalier eladja a házat, mert már nincs szükség rá. Eddig együtt laktak benne, ő és a felesége, most azonban, hogy a bíróság kimondta közöttük a válást, Champalier elhagyja Auteuillt és elköltözik Párisba. Fájó szívvel vesz bucsut a kedves fészektől, amelynek urnőjét, vagyis Champalier asszonyt még mindig szereti. Pedig házasságuk egész tartama alatt veszekedő és ideges természetű nőnek mutatkozott, aki térje gyöngédségeit soha sem viszonzta vagy csak kénytelen-kelletlen.

Valamelyik nap délután a fekete kávénál ültek künn a kertben. Champalier ur ujságot olvasott, Léonie asszony pedig azzal mulattatta magát, hogy lábával agyonkinozott egy szegény kis teknősbékát. Cipőjének finom, hegyes orrával folyton a hátára fordította a szerencsétlen állatkát, amelyet annak idején Champalier urnak egyenesen Párisból kellett elhoznia, hogy ezzel is kielégítse feleségének egy szeszelyet.

Champalier ez az állatkinzás szörnyen bosszantotta. Végre teljesen kihozta sodrából. Hevesen összetűzött a nejével és az áldozat a teknősbéka lőn, amelyet a csata hevében átröpítettek a kerítésen keresztül a szomszédok kertjébe, ahol a család épen ebédnél ült. A teknősbéka beleesett a szomszédok leveses talába. Ott emiatt borzasztóan felháborodtak.

— Ezek az emberek, — úgy látszik, — nem szeretik a teknősbékát! — jegyzi meg erre egy *Briguet* nevű ur, akinek Champalier elmondja ezt a történetet.

A történetnek még nincs vége. A teknősbékát a szomszédok ismét visszadobták Champalierék kertjébe. Az ingerült Léonie asszony fölkapta az állatot és térjének az arcába vágta, a férj pedig viszonzásként arcul ütötte Léoniet. Léonie válást kért, a bíróság kimondotta.

Az elvált házaspár most osztozkodnak a butoron. Champalier, mint már mondtuk, elfogja a mélabu és egy gyors elhatározással Léonienek azt az ajánlatot teszi, hogy a történetekre borítson látvölt és maradjanak ketten együtt.

— De hisz ön már el is adta a házat! — mondja Léonie.

— Az eladási szerződést még nem irtam alá, csak a szavamat adtam a vevőnek; az adott szót pedig mindig vissza lehet venni.

Ámde Léonie asszony hajthatatlan. Sőt kijelenti Champaliernek, hogy gyűlöli, hogy soha nem is szerette. Szive egy *Adolphe* nevű fiatal urhoz vonzódik, akinek udvarlását mint tisztességes asszony nem fogadta ugyan el, de aki iránt lelke mélyén igaz szerelmet táplált. E rejtett vonzalma miatt sürgette is a válást és most semmi sem akadályozhatja meg őt

következése. A mikor tehát ennek dacára is vallásos érzületük elnyomásával fölülkerekedett bennük a nemzetiségi érzelem, ezt valakinek mesterségesen kellett föl-izgatnia.

A magyarságon esett sérelem ezuttal vallásháborítással is járván az államhatalom sem fog szemet hunyhatni fölötte s a megejtendő vizsgálat főadata lesz a botrány okairól lerántani a leplet, de alig vélünk csalatkozni, ha azt hiszszük, hogy a német schulferein keze benne van a dologban, s ez is újabb bizonyítéka lesz nemzetiségi politikánk gyámoltalan voltának.

Mert a tolnai eset is bizonyítja, hogy a magyar nemzeti állam kiépítésére nem elég a magyar nyelvet az iskolában taníttatni, hisz a lázongó tolnai németek csakúgy beszélnek a magyar nyelvet, mint az ottani magyarok. Az oláh bujtogató apostolok is értenek mind magyarul, mégis a legnagyobb ellenségei a magyar államnak s a magyarságnak.

A nemzetiségeket a magyar állam eszméjének kell megnyerni. Nem kell azért őket épen nemzetiségükből kiforgatni; a magyarságba való beolvasztás nem az államhatalom, hanem a társadalom főadata: de a magyar állameszmének tiszteletet kell szerezni a körükben. Ezt a tiszteletet pedig nem azzal keltjük föl bennük, hogy váltik azt hirdetjük, miszerint a magyarság uralmát ebben az államban csak a politikai jogositványok mesterséges megszorításával tarthatjuk fenn; hanem azzal, hogy egyképen osztjuk az igazságot és jogot mindenkinek s ha valakinek van oka sérelemről panaszkodni, szabaddá tesszük az utat számára úgy a hatóságok és bíróságok előtt, mint magában a törvényhozában azok orvoslását keresni.

Ha aztán az ilyen elégedetlenkedők tapasztalni fogják, hogy a magyar állam minden jogsérelmet az igazságnak meg-

felelően orvosol és orvosolhat is a nélkül, hogy ez által az államföntartó magyar faj hegemoniája csorbát szenvedne, akkor ebben nemcsak megnyugodni fognak, hanem a magyar állameszme előttük is annyira meg fog növekedni erőben és tekintélyben, hogy maguktól jönnek rá ellenséges indulatuk oktan és céltalan voltára.

Hirek.

Pécs, 1899. ápril 5.

Elzüllöttek.

Van züllés és züllés. Van olyan elzüllött, a ki a tisztesség külső színeit: a rendes ruhát, az értelmes modort, a megjelenés formáját nem veszíti el. Csak a lelke mélyén, a természetében pusztult el a becsülete, de a ki nem ismeri, még tisztességes embernek nézi.

Hanem aztán van másféle züllés. A karakterisztikonja: a pálinka. A mikor uri sorban született, nevelkedett ember jut be a bűzös szesz-oduba. Mintha kicserélnék, ő is olyan lesz, mint a kik pálinkagőzben, durva emberek között nőttek föl. A mikor az ember szédül a nagy elváltozás láttára: hihetetlen . . .

Hátha az ilyen undorító züllésnek nő a személye . . . ?

— Hát lelkem, Rézi már megint itt van?

Csak így tréfalkoznak a biztosok egy harminc év körül való, kopott ruhájú nővel. Most már semmi uriasság nem látszik róla. Pedig Rézi egy budapesti kereskedőnek volt a felesége. Azt megcsalta, az ura megindította ellene a válópört. Mikor elválasztották, Rézi lejött Pécsre, a hová való volt. De a rokonai kitagadták. Ekkor kezdődött a lejtő. Volt egy darabig varrónő, — aztán könnyűvérüsködött. Hogyan jutott fokról-fokra lefelé, mikor jutott el a pálinkához, nem tudni; most a rendőrség könyveiben nyilvántartott személy, mint csavargó és besurranó tolvaj.

Valamikor nagyon szép nő lehetett, még most is látszik rajta. (Maga is elhenceg vele.) De a pálinka tönkretette. Talán csak háromnegyed éve ítélte el a törvényszék hat-

és nyomban elhagyja Auteuil. A házasságból nem lesz semmi.

De ez Leonienak nem elég. Ő neki újra a férje kell és *Jumard* ügyvéd utján beadja a felebbezést az elsőbíróság amaz ítélete ellen, amely (saját kérelmére) kimondta a válást. *Jumard* ügyvéd specialista a válópörökben, csak az a gyöngéje, hogy minden kliensnőjével — a lakásán tárgyal. Ezt ő tiszteletdíjnak nevezi s ha egy kliensnője azt mondja, hogy tisztességes asszony, akkor *Jumard* ügyvédnek az a megjegyzése rá, hogy nem enged magából gúnyt üzenni! Ő vitte keresztül Leonie asszonynak a válást, de a »tiszteletdíjat« nem kapta meg. Most, hogy Leonie föl hívja őt arra, hogy az ítéletet meglebbezze, újra emlékezteti a fiatal asszonyt a honoráriumra, mert ő egyetlen egy szép ügyfelével szemben sem tagadta még, hogy »utógondolatai« vannak . . .

A másodbíróság csakugyan föloldja az első ítéletet és e szerint *Champalier* ur és Leonie asszony törvény szerint újra férj és feleség. De oh jaj! *Champalier* ur időközben megnősült (épen az első ítélet alapján, amely visszaadta neki a szabadságot) és most egyszerre két felesége van.

Elvette pedig *Juliettet*, *Adolphe* ur volt menyasszonyát.

Leonie épen a lakodalom napján érkezik Avignonba és követeli, hogy *Champalier* ur tekintse őt nejének. *Champalier* azonban ridegen elutasítja.

Leoniet elkísérte férjéhez *Jumard* ügyvéd

napra, lopásért; de akkor már egész serege volt rajta a büntetéseknek.

Tegnap újra a rendőrkapitány előtt állott. Mikor az vallatta sirt s az elvált férjet átkozta:

— Az uram az oka mindennek . . .

— Még annak is, hogy maga lop?

— Az még többet lop, mint én. Az csalt, váltókat hamisított . . .

— No-no. Kinek a nevére? ha tudja, mért nem jelenti föl?

— Tudom én azt. Bolond voltam én, hogy akkor nem jelentettem föl. Csak akkor lettem volna olyan okos, mint most!

— De az most is tisztességes ember.

— Az ám! Nagyon tisztességes; de mind megcsalta az embereket, a kik hozzájöttek!

— Hány éve van elválva?

— Nyolc éve.

— Aztán mért vált el — kérdezi egy jelenlevő.

— Hát családi okok miatt. Kinek mi köze hozzá?

— Szeretöt tartott maga, Rézi! — mondja kedélyesen az egyik rendőrbiztos.

Azzal Rézi mosolyogni kezd. És duzzogva fordítja el a száját:

— Jaj, még nagy szomorúságomban is nevetni muszáj magának . . .

Akkor újra elkezdi beszélni.

— Kegyetlenek maguk. Mint a sintérek lefogják az embert . . . Nem baj, lesz ez másképp is. Ó istenem, istenem, vigyél el engem, jobb lesz nekem odafele! . . .

És oly nagyot sóhajtott, hogy az ember megijed a hallatára.

Most kisebb bűnért került a rendőrséghez az egykori úrinő. Egy uriember lakásába férközött s ott egy színházi látszóvet lopott el. De idejekorán észrevették a dolgot s a látszóvet is megtalálták nála. A kapitány csavargásért és lopásért tizenöt nap elzárásra ítélte.

— Mit mennyit ad maga nekem?

Bambán elégedetlenül néz a kapitányra, majd némán fordul meg s követi a karjába kapaszkodó rendőrt.

. . . Tíz-tizenegy évvel ezelőtt a mikor Budapesten a váci-utca korzóján, a legujabb divatu ruhájában, a férjével sétalगतott, gondolta volna, hogy ilyen ki-erője lesz? . . .

s és most a második ítéletért, amelyet nek kieszközölt, követeli a »tiszteletdíjat.« Leonie megtagadja.

— Ah ön megtagadja? — kiált föl *Jumard*. — Így jár a szegény ügyvéd, ha nem kíván — előleget. Én azt hittem, hogy már most kiutalványozza nekem a tiszteletdíjat, ha csak boszúból is férje iránt, aki önt, ugyebár, durván elutasította? De önben nincs meg a nemes fölhaborodás!

A másodbíróság ítélete következtében *Champalier* és Leonie újra házastársak és ennek folytán a *Juliettel* kötött házasság érvénytelen.

Szerencsére *Juliette* esküvő után valami altató szert iszik. Ő ugyan azt hiszi, hogy erősítő szesz, de az üvegcsébe két vidéki »Spasmacher« titokban altató italt öntött, hogy ettől *Juliette* elaludjon és a fiatal férj boszankodjék. *Juliette* tehát háborítatlanul keresztülalussza az éjszakát, aminek hiteles megállapítása végett a darabban hosszú bizonyítási eljárás folyik.

Juliette még mindig szereti *Adolpheot* (hisz *Champalier*hez nem szívesen ment nőül) és miután frigye ugys érvénytelen és *Adolphe*nak semmi oka sincs arra, hogy *Juliettet* a történetek (helyesebben a meg nem történetek után) ne vegye el feleségül, a fiatalok egybe is kelnek és *Champalier* kibékül nejével. A darabot *Fái J.* Béla pompásan fordította.

abban, hogy *Adolphe* ur felesége legyen. *Adolphe* hazatér külföldről és megdöbbenve hallja, hogy *Leonie* elvált férjétől. Erre az eshetőségre valóban nem számított. Mikor annak idején udvarolt *Leonienak*, ez így szólott hozzá:

— Menjen el, utazzék el; bizonyítsa be ezzel is, hogy szeret!

Adolphe erre körutazási jegyet váltott Tuniszig és barangolt száztéle helyen. Hazautaztában érintette *Avignont*. Ott beleszeretett *Gibouleau*nak, a fogadósnak a leányába és ma *Gibouleau Juliette* a menyasszonya. Mind ezt pedig nyíltan és őszintén elmondja *Leonienak*.

Leonie kétségbe van esve.

— Óh, *Adolphe*, *Adolphe*, hogy tehette ezt . . .

— Hisz ön maga mondta akkor, hogy menjek el, utazzam el! Lássá, miért nem lett akkor a kedvesem? Mért nem tértünk akkor mindjárt az okos, józan utra? . . .

Leonie el van keseredve, de látszólag lecsillapul és megismerkedik *Gibouleau*kkal, akik egy délutánra átrándulnak *Auteuil*be.

— Valóban gratulálhatok önöknek *Adolphe* urhoz, mondja *Leonie*. *Juliette* kisasszony pompás férjet kap.

— ?

— Nos igen, nekem tudnom kell. Hisz a kedvesem volt!

Ez *Leone* asszony boszuja. Az egész *Gibouleau*-család elhalványul. Mérgesen telugrik

A másik: egy elzüllött fiu. Egy jobbnevű család tagja, de a kik szintén kitagadták; nem is érdemelnék, hogy a fiuk miatt a nevüket kiírjuk.

A fiut Romániából toloncolták Szászrégenbe, onnét pedig ugyancsak tolonc-uton került haza illetőségi helyére. A rendőrség azonban észrevette, hogy a fiatal embert a szászsebesi törvényszék lopásért körözteti; ennél fogva ugyancsak az előbbi alkalmatossággal Szászsebesre küldte a hol ítéletet mondanak rá.

Napirend 1899. április hó 6-án.

Naptár: csütörtök, április 6. — Róm. kath.: Celestin. — Prot.: Celestin. — Görög-kel.: (március 25.) Gyümölcsoltó B. A. — Zsidó: Nisan 26. — Nap kél 5 óra 31 perckor; nyugszik 6 óra 35 perckor. — Hold kél 3 óra 45 perckor éjjel; nyugszik 2 óra 35 perckor délután.

Időjárás. Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, enyhe idő, keleten csapadék és zivatarok várhatók.

Árvaházi igazgató választmány ülése a vármegyeházán 1/2 9 órakor.

Tiszti nyugdíj-választmány ülése a vármegyeházán 9 órakor.

Megyei állandó választmányi ülés 10 órakor.

Színház: »Teknősbéka«, itt először.

— **(Fehér Kereszt-egyleti közgyűlés.)** Az országos Fehér Kereszt-Egylet pécsi fióka ma délelőtt 11 órakor rendkívüli közgyűlést tartott a városháza közgyűlési termében, melynek tárgya a belügyminiszteriumtól módosítások végett visszaküldött alapszabályok tárgyalása volt. A közgyűlésen báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnökölt, a napirendet *Reeh* György titkár adta elő s a jegyzőkönyvet *Tróber* Aladár dr. főjegyző vezette. Megjelent vagy huszonöt férfi és nyolc nő-tag, mindannyian városunk notabilitásai közül. A közgyűlés egyhangulag elfogadta a titkár által előterjesztett alapszabály-módosításokat, melyek jobbra csak stiláris jelentőségűek voltak s elhatározták, hogy jóváhagyás végett sürgősen felterjesztik a módosított alapszabályokat a belügyminiszterhez, mivel az egyletnek már Pécsen és a megyében közel hetszáz tagja van s az egyesület működését minél hamarabb óhajtja megkezdeni.

— **(A pécsi zenekedvelők egyesülete)** által f. hó 8-ára (szombatra) hirdett filharmonikus estélyt az egyesület egy nappal előbb f. hó 7-én (pénteken) tartja meg, mert f. hó 8-án a helyőrség tartja estélyét.

— **(Halálozás.)** *Katics* Mátyás pécsi lakos f. hó 5-én reggel hat órakor 76 éves korában elhalt. Temetése f. hó 6-án délután 4 órakor lesz a Kossuth Lajos-utca 30-ik számú gyászaházból a budaikülvárosi temetőbe. A gyászmise f. hó 7-én reggeli 7 órakor lesz az Ágostontéri plébánia templomban.

— **(Helyettesítés.)** Br. *Fejérváry* Imre dr. főispán, a *Schulz* Ferenc rendőr-alkapitánynak bányatelepi rendőrkapitánynya történt megválasztatása folytán megürült rendőrfogalmazói állásra *Csismadia* Géza végzett joghallgatót helyettesítette.

— **(Megküldött rendelet.)** A m. kir. földmivelésügyi minisztertől ma érkezett a megyéhez a községi és más erdők, kopár területek állami kezeléséről szóló törvény (1898: XIX. t.-c.) újabb végrehajtási rendelete. A rendelet 1899. július hó 1-én lép életbe, mely határidőig a földmivelésügyi miniszter a megyék területén az állami erdőhivatal és két járási erdőgondnokság felállítását, illetve azok működésének megkezdését is kívánja.

— **(Holnapi ülések a vármegyén.)** Három ülés is lesz holnap délelőtt a vármegyén. Reggeli *kilenc órakor a nyugdíj bizottság* tart ülést, *délelőtti fél tíz órakor az árvaházi igazgató-választmány, tíz órakor pedig az állandó választmány* ülészik.

— **(Elhalasztott estély.)** A pécsvidéki tanítónők egyesülete f. hó 8 és 9-ére hirdetett színházi estélyeit f. hó 22 és 23-ára halasztotta el. Bár az egyesületnek jogában lett volna az estélyeket a kitűzött határidőben megtartani, a pécsvidéki tanítónők egyesülete *Somogyi* Károly szinigazgató iránti méltányosságából önként lemondott arról, hogy estélyét a pótidényben tartsa meg.

— **(Vágják a fákat.)** Panasz érkezett a hatósághoz, hogy a kökényi határban levő erdőterületen ismeretlen tettesek a gyengébb fákat éjnek idején kidarabolják. Az egész nem egyéb gonosz tréfánál, mi abból is kitűnik, hogy a tettesek a kidarabolt fákat nem viszik el, hanem ott hagyják. Így hát a lopás szándéka ki van zárva. A hatóság a legerélyesebb intézkedést megtette a fapusztítók kézrekerítése iránt.

— **(Elmebeteg asszony.)** Egy szegény, öreg, töpörödött asszonyt vittek be tegnap este a rendőrségre a *Tettye-utcából*. A szegény asszony napok óta feltűnően viselkedett otthon, hozzátartozói végre is bevitték a városházára, hogy nézzék meg az orvos urak, mi baja az öreg asszonynak. Annak pedig az volt a baja, hogy a sok aggodás, töprengés, ami az aggkorával és betegségével együtt járt, meggyengítette az elméjét s a csendes örületbe kergette. Az elmebeteg asszonyt egyelőre a kórház megfigyelő osztályába szállították gyógykezelés végett.

— **(Elvesztett pénz.)** *Henfner* Lajos, siklői jegyző, azt ottani vásártéri járlet-cédula házban elvesztette pénztárcáját, melyben ötvenkét forint és egy egynegyedes osztály-sorsjegy volt. Kárát feljelentvén, a nyomozás során kitűnt, hogy az elvesztett pénztárcát tartalmával együtt *Józsa* Lajos találta meg, a ki a padláson rejtette el a talált pénzt. Ott akadtak rá a csendőrök, a kik feljelentették Józst ezért a bíróságnál.

— **(Tüzek.)** Varsád községben tűz volt a napokban. Özv. *Schüttl* Ferenéné háza gyuladt ki és bár a tüzet elég korán észrevették, tetőzete mégis porrá égett. A kár száz forintot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. Regölyön is is tűz volt a napokban. *Gábor* Kálmán ottani lakos háza égett le. Itt a tűz a tüzhely gondozatlan volta miatt keletkezett, kárát tehát a gazda maga okozta magának. Végül Mohácson több tüzeset is volt a napokban. *Pécsi* Mártonnak a szénaboglyája gyuladt ki és égett le. Még pedig a káros saját vigyázatlansága folytán, mert a réten a száraz fűvet meggyújtotta, honnan a tüzet a szél elvitte a szénaboglyára és azt felgyújtotta. A mohácsi szigeten *László Barát* Jánosnak a nádasa lett az ismeretlen okból keletkezett tűz martalékává. Ugyanitt *Babits* Mátyásnak egy kazal szalmája s öreg *Bali* Mihálynak nádasa szintén leégett, de hogy eme tüzek is honnan támadtak, a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A maissi róm. kath. ifjusági egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Hadapród-iskolába pályázó tanulók.)** A közoktatásügyi miniszter rendelkezéssel megengedte, hogy azok a tanulók, kik a magyar királyi honvéd, továbbá a közös hadseregbeli hadapród iskolákba fölvétel végett pályáznak, pályázati kérvényeik eldől-téig, vagyis évenként szeptember 20-ig felvételi díj fizetése nélkül, de a fegyelmi szabályok pontos megtartása mellett látogassák a középiskolákban a leckéket. A honvéd főreáliskolába pályázó tanulóokra e kedvezmény kiterjesztése nem szükséges, mert ezen intézetben a fölvételi vizsgálatokat jövőben már augusztus végén fogják megtartani.

— **(Névmagyarosító tanítók.)** Nemrég hirt adtunk *Tihanyi* Domokos tolnamegyei tanfelügyelő körleveléről, a melyben a vármegye tanítóinak figyelmébe ajánlja német hangzású nevük megmagyarosítását. A tanfelügyelő körlevelének üdvös hatása lett, a mennyiben máris huszonhét tanító jelentette be, hogy neveiknek magyarosítását kéri. A névmagyarosító tanítók csaknem mindnyájan német lakosságu községekben működnek.

— **(Vasuti baleset.)** A mohács-pécsi vasut szakaszán Villány és Vókány között az éjjel csekélyebb jelentőségű baleset történt. A Pécsre féltizenkét órakor érkező személyvonat egyik kocsijának Vókánytól kiindulva eltörött a tengelye és a kocsikizökent a vágányról. A vonatot rögtön megállították s az utasok kiugráltak, de az eltört tengelyű kocsik utasainak sem lett semmi bajuk. A hibát tíz perc alatt helyreállították s a vonat ennyi késedelemmel érkezett be Pécsre.

— **(A magyarországi munkások)** rokkant és nyugdíj egyesületének pécsi fiókjáról tegnapi lapunkban csak röviden emlékeztünk meg. Pótlólag közöljük még a következőket. *Csukás* Zoltán elnöklete alatt először is a tisztikart s a választmányt véglegesen megalakították. Alelnök *Fessel* Károly, pénztárnok *Bors* Jenő maradtak; jegyző lett *Dienes* Árpád; ellenőrök: *Dlusztusch* Balint, *Fehérvári* Sándor, *Fraschek* József és *Pozsgai* Lajos; választmányi tagok: kettő kivételével a régiékké lettek. Az egyletnek 90 tagja van, a mi még kevés ugyan, de az ellene való nagy agitálás után egyelőre elég eredmény. Nevezetesebb határozatok a következők: választmányi ülések lesznek minden hó első vasárnapján d. e. 10-kor az ipartestületi helyiségben (Siklői országut 5.) a mikor indítványt vagy panaszt bárki előterjeszthet s felvilágosítást nyerhet. Tagbeírások: *Bors* Jenő pénztárnoknál minden hó 1-je s 15-ke utáni vasárnapon d. u. 1—2 óra között *Percel-utca* 34. sz. a. avagy *Csukás* Zoltánnál király-utcai üzletében bármikor. Beíratási díj június végéig 50 kr. Később 1 frt 50 kr. Körlevéllel fel fogja kérni az elnökség az ipartelep tulajdonosait, hogy az egyesület áldásos célját és a csekély tagdíjnál fogva előnyös voltát magyarázzák meg a munkásoknak és igyekezzenek őket tagokul megnyerni. A sajtót pedig az ügy támogatására kéri, a melyet bizton remél. Végül óhajtását fejezte ki a választmány, vajha vagyonosabbjaink és pénzintéze-

teink követnék a Zsolnay Vilmos által nyújtott szép példát alapító tagokul beállva az egyesületbe.

— **(Cigányok és tótok harca.)** Ennek a két nemzetiségnek — ha ugyan lehet arról szó — Dunaföldvár határában kellett találkozni, hogy kivívják harcukat. Ugyanis négy üveges tót ment el egy cigánysátor mellett. A kis purdék régi szokásuk szerint krajcárt kértek a tótoktól, akik bizonyos nemzeti hegemoniával nézték le az Ádám kosztümbeli cigányrajkökat. Majd incselkedni kezdtek velük és az egyik tót véletlenül megrugta a cigánygyereket. Az éktelen sivitásra előtermett a cigányok minden rendű és rangu rokona és látva, hogy csak tóttal kell háboruszkodniok, megkezdődött a nemzeti harc Svatopluk és Fáraó ivadékai között. Ezuttal a Fáraóbeliek győztek és nemcsak alaposan elbántak a tótokkal, de ráadásul összetörték minden üvegjüket. Most a hatóság előtt kötnek békét.

— **(Bajnok verseny.)** Két természetes somogyi suhanc: Horvát Gábor és Kapca György, bajnoki versenyt rendezett a dunaszentgyörgyi csárdában. Vásárról jöttek és néhány üveg bor felkeltette bennük a somogyi szunnyadó virtust. Azon kezdtek a beszélgetést a jámbor dunaszentgyörgyiekkel, hogy két somogyi legény kiver száz tolnai legényt a korcsmából. A dunaszentgyörgyieknek azonban semmi kedvük sem volt, hogy harcoljanak a hegemoniáért, a somogyi legények meg minden áron verekedni akarnak. Így aztán mit volt mást tenniök: egymással harcoltak és Kapca György úgy elverte Horvát Gábort, hogy ez még másnap sem tért magához a kapott ütlegek sulya alatt.

— **(Gyilkos olló.)** Régi példabeszéd, hogy éles eszközöket nem jó a gyermek kezébe adni. Varga János tamási lakosnak hét éves kis István nevű fia levette az asztalról az ollót és játszadozott vele. Majd a körmét kezdte vagdalni, de az eszközzel nem tudván bánni, megvágta ballábának hüvelykujját. Az ollón levő rozsdá gyorsan inficiálta a vért és a kis gyermek hamarosan a vérmérgezés tüneteit vették észre az orvosok. De a segély alighanem későn érkezett, mert a kis fiú élet és halál között lebeg.

— **(Egy sikkasztó odisszeája.)** Nagy meglepetést okozott nemrégiben a Zsolnay gyár részvénytársaság egyik pénzbeszedőjének, Rohrer Jánosnak, 8000 forintos sikkasztása. A gyilkosságért 12 évi fegyházatot viselt ember még idejekorán Amerikába menekült s egyik onnan irt levele folytán sikerült Párisba szökött büntetését letartóztatni s ennek kiadatása iránt most folynak a tárgyalások. A szabad Amerika földjén lebzselő Rohrer azonban nem ugyan a sikkasztásért, de mégis hűvösre kerül. A derék férfiú ugyanis New-Yorkból, ahol a hazai lapok nyomán csakhamar bizonyos népszerűsége tett szert, Ohioba ment, ahol a múlt héten a rendőrbíróság egy hónapi fegyházra ítélte utcai botrányért és verekedésért.

— **(Merész ugrás.)** Nem közönséges dolog az sem, amit a napokban egy megszorított tolvaj cselekedett meg Gyula pusztán. Ugy történt a dolog, hogy Marxreiter János ottani lakos házának padlására egy eddig ismeretlen egyén fellopódzott, valószínűleg lopási szándékkal. A padláson támadt zajra

azonban a gazda figyelmessé lett s utána ment a tolvajnak a padlásra. A tolvaj azonban, amint megpillantotta üldözőjét, minden gondolkozás nélkül felrántotta a padlásnak az udvarra nyíló ajtaját s leugrott az öt méter magasból. Oly szerencsésen ugrott, hogy semmi baja sem történt s még mielőtt a gazda üldöztetésére gondolhatott volna, elmenekült. A megugrott tolvajt most nyomozzák.

— **(Tolvaj a malomban.)** Simon Gergely dombovári molnár a napokban eltávozott hazulról feleségével és cselédeivel együtt s otthon csak egy öt éves kis gyereket hagyta. Az persze nem tudta megőrizni a házat és bizony megesett az, hogy a malomba fényes nappal tolvajok lopóztak be és elemeltek onnan egypár zsák lisztet és őrleni való gabonát. A káros gazda feljelentésére azonban szerencsére csakhamar megkerültek a tolvajok Kolompár Kati és Kolompár Mari kőbor cigányasszonyok személyében, a kiket Görényesen el is fogtak s bekisértek a tamási járásbíróhoz börtönébe. A lopott liszten és gabonán persze már régen túladtak s így a meglopott molnár kára aligha térül meg valamikor.

— **(Megtámadott asszony.)** Vakmerő orvtámadást kísérelt meg egy csavargó Berl Anna férj. Werner Györgyné kalaznói lakosnő ellen, mikor az a högyészi vásárra akart menni. Az orvtámadó az asszonyt becsületétől akarta megfosztani s az kétségbeesett küzdelmet kezdett vele. Csakis így menekülhetett meg tőle s az arra siető emberek kiszabadították az orvtámadó kezei közül. Az orvtámadót később elfogták, de az tagadja tettét s egyelőre a vizsgálatnak feladata az ügyben a valót kideríteni.

— **(Kifosztott pince.)** Stemler Lajos, belfürgepusztai lakos pincéjében a napokban betörők jártak. Elvittek a pincéből nagyobb mennyiségű bort és pálinkát s azonkívül pár zsák gabonát is. Azonban nem sokáig élvezhették a siker dicsőségét, mert a káros feljelentésére elfogták őket Patai István és Takács Elek, ottani pusztai cselédek személyében, kik a lopást be is ismerték. Most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Váltókat lopott.)** Pintér Borbála, regölyi lakosnak tartozott a nénye, Pintér Erzsébet vagy 94 forinttal, melyről két váltót állított ki. A váltókat gondosan elzárta a ládafiába Pintér Borbála, azonban egyszer mégsem találta ott őket. Szörin-szálán eltűntek, jobban mondva Pintér Erzsébet tüntette el őket, a ki a nővére szoknyája zsebéből kielopott kulccsal egy őrizetlen percben a ládát kinyitotta s a váltókat magához vette. De hát kiderült a büne csakhamar s nemcsak a váltókat kellett hitelezőjének visszaadnia, de most a lopásért meg is fogják büntetni.

— **(Hamis forintos.)** Sárosi János szentkúti gazdálkodó ma reggel azzal a panaszzal állított be a megyéhez, hogy neki szomszédja Vass Imre egy borju eladási árát fizetve ki, a többiek között egy hamis ezüst forintost is adott. Bizonyosságul el is hozta magával a pengőt, mely teljesen ólomból van és igen közönséges hamisítvány. A hamis forintos irányában megindították a hivatalos eljárást.

— **(János ur a pocsolyában.)** Egy beszszelt magyart fedezett fel az elmúlt

éjjel a rendőrség a kórház-téren, ki boldogan szuszugva aludta az igazak álmait — a vizfolyásban s nem éppen szívesen fogadta, hogy az éber rendőrség kizavarta nedves ágyából. A derék magyart persze beszállították a torony alá, ahol az ügyeletes rendőrbiztosnak csak annyi felvilágosítással szolgált becses személyéről, hogy:

— János ur vagyok!

János urat a szokáshoz hiven odaadták a porkoláb dajkasága alá. Majd ha kialussza magát, tovább tárgyalnak János urral!

— **(Világító cukor.)** Régtől fogva ismert csodálatos tünetény, hogy bizonyos anyagok oldott állapotból kijegecedve, apró villámokat szórnak. Legismertebb példája ennek a fehér telített arzenikus oldat, melyből hűtés közben, folytonos villanás közt apró jegecek válnak ki. Minden egyes jegec képződését élénk rövid felvillanás kíséri. Ugyanezt a tünetényt sokkal egyszerűbben lehet előidézni az által, ha két nyers cukordarabot egymáshoz dörzsölünk, mibőlben abból apró kékes-fehér villámok cikáznak. Burke angol tudós a cukorból korongokat készített, melyeket egy esztergályozó-pad forgó tengelyére erősített. Ha a sebesen forgó cukorkorong oldalához kalapácsot nyomnak, a cukor folyton és pedig látszólag belsejében is világít. Ez a fény olyan állandó volt, hogy le is fényképezhették. Alapos vizsgálódás alapján kitűnt, hogy ezt a tünetényt nem talán a cukor izzása, hanem bizonyos vegyi hatás okozta, miközben a cukorjegecek átfórmálódtak. Az érdekes tünetény ezzel még nincs megmagyarázva teljesen és a tudósok tovább vizsgálódnak.

— **(Ellopott óra.)** Németh János, monostori lakostól, a napokban ellopták az ezüst zsebóráját. A lopásról a káros jelentést tevén, a megindult nyomozás során az órát Gyurko Mátó, löcsi lakosnál megtalálták, a ki beismerte, hogy az órát ő lopta el Németh lakásáról. A tolvajjal most a bíróság fog végezni.

— **(Botrány a templomban.)** A félrevezetett, fanatizált német lakosság óriási botrányt csinált a tolnai róm. kath. templomban. A botrányra az adott okot, hogy Fekete Ágoston, az új tolnai plébános a kanonika vizitáció értelmében magyár prédikációt akart tartani. A szándékát kihirdette s meg is magyarázta az okát. Aztán magyár éneket kezdett a kántor s ének után Liebelt Ferenc segédlelkész felment a szószékre. Magyarul kezdte: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Tovább azonban nem beszélhetett, mert a templomban jelen volt 200—300 német apraja, nagya, fiatalja, vénje, asszonyok, férfiak vegyes hangos kiabálással: »Nur 'naus — nur 'naus« kitódultak a templomból. Egyszerre fülsiketítő lárma, zszibongás, röhögéstől mint egy óriási rajzó darázs-fészek, hangzott a templom belseje. Szitkozódás, fenyegetés sűrűn volt hallható. A pap vagy 10 percig megmerevedve állt a szószéken, ajkán egy szót nem birt ki-ejteni e gyalázatos látványra és végre elhagyta a szószéket. A tömeg az utcán szemlebe szállt és egyiket kidobással, másikat füleinek levágásával, harmadikat a szószékről való ledobással és megkövezéssel fenyegették, sőt néhányan várták a jelszót, mikor emeljek ökleiket lelki-

atyjuk ellen. Voltak olyan durvák is, akik tegezve kiabáltak papjukra, mások ismét visszaszaladtak a templomba, hogy körülnézzenek, van-e még benn valaki és mikor azt még mindig nagy számban, bár megrikulva látták, hangosan elkiáltották magukat, hogy hát prédikáljon most »ennek a pár rongyos magyarnak«, ha akar. Most »ugathatsz!« — kiáltották mások. Egy másik csoport visszaronított a templomba, lekapták a feszületet az oltárról s mint gyászba borult buzgó katolikusok körmenetben kivonultak a város végén levő Kálváriához pap és kántor nélkül. A menetben feles számmal voltak az asszonyok, amint általában az egész botrányban ők vitték a főszerepet és férjeiket is ők birták rá a papjaik ellen való zendülésre. A szánalomraméltó esetnek folytatása lesz a törvényszék előtt, mert a plébános a botrányt okozók vezetői ellen följelentést fog tenni. A legszomorubb a dologban az, hogy azóta a város föl van fordulva s a régi békesség, a magyarok és németek közti jó viszony aligha áll helyre egyhamar. Annál feltűnőbb és érthetlenebb ez az egész eset, mert hiszen Tolnan a németek épen olyan jól tudnak majdnem kivétel nélkül magyarul, mint a magyarok németül és efféle kérdés sohasem okozott még köztük viszálykodást.

— **(Vérzéscsillapító szer.)** Francia kórházakban most a gelatint alkalmazzák a vérzés csillapítására. Ez a szer, amely egyszerű, ép oly jó. A gelatineből konyhasóoldattal 5—10 százalékos oldatot készítenek

és azt sterilizálják. Használat előtt a kocsonya szerű anyagot forró vízben föloldják. Orrvérzésnél előbb langyos vízzel kell az orrüregket kiöblíteni, az oldatból egy keveset befecskendezni és az oldatba mártott vattadarabot az orrba dugni. Ez biztosan használ. Csak arra kell vigyázni, hogy a felolvasztott gelatine ne legyen nagyon forró.

— **(A pénzköltés lélektana.)** Pénzt szerezni és pénzt költeni, két egymástól teljesen különböző fogalom, de azok a kritikus elmék, kik az emberek jellemét tanulmányozzák, azt állítják, hogy az ügyes üzletembert azonnal föl lehet ismerni arról, hogy a pénzt milyen módon költi. Aki mindjárt nagy pénzt vesz elő, anélkül, hogy előbb megvizsgálja, nem futja-e ki az aprópénzből, rendszerint rossz számoló és könnyelmű ember. Nagyon gazdag embernél ez persze előkelőség jele, de biztos, hogy az ilyen ember, ha rossz viszonyok közé jutna, nem volna képes a létért való küzdelemben helyét megállani. De még ennél is rosszabb dolga van az olyan embernek, aki hol az egyik, hol a másik zsebéből szedi elő a pénzt folytonos kotorázás között. Az ilyen ember egyáltalán nem tud számolni és még ha véletlenül nagy örökséghez jut is, folytonos pénzzavarokkal küzd. De nem lehet jól mondani az olyan emberről se, aki minden krajcárt a fogához ver, mielőtt kiadja és inkább kölcsön kér, semhogy egy nagy bankót fölváltsa. Az ilyen ember a spekulációkkal járó üzletben sohasem boldogul, mert állandóan sakkban tartja a félelem,

hogy egy pár forintot elveszthet. Legtöbb ki látása az életben annak van, aki mindig tudja, hogy mennyi pénze van, nem pazarló, de nem is fősvény és kiadásait pontosan följegyzí.

— **(A leghiresebb macska.)** Most, hogy a nők oly előszeretettel tartanak állatokat, különösen kutyát és macskát, érdekes angol hagyományt elevenítenek föl, a melynek a hőse kétségtelenül a leghiresebb macska volt a világon. Ez a macska V. Henrik idejében élt s oly szerencsés volt, hogy egy királyt ragadhatott bámulatra. Egy Wittington Richárd nevű árva fiúcska, aki egy dúsgazdag angol kereskedő házában mint konyhagyerek szolgált, egyszer egy pennyre tett szert. A pénzen a fiú egy macskát vásárolt s mikor gazdája új hajóján szerencsét próbálni a tengerre kelt, összes vagyona a macska volt. A hajó hosszas és kalandos utazás után végre az afrikai partokon kötött ki, ahol az ország királya ebédre hívta meg a hajó tisztikarát. Ebéd közben az asztalon egy egész sereg patkány és egér jelent meg s a vendégek elől mind felfalták az ételeket. A hajóskapitány, mikor első meglepetéséből magához tért, egy embert szalasztott a Richárd macskájáért. Képzhető, hogy a macska mily borzasztó öldöklést vitt véghez a vakmerő rágesálók sokaságában. A király, a kinek az országában a macskát eddigelé nem ismerték, határtalanul el volt ragadtatva a macska bámulatos hőstettei által. Mesés áron vásárolta meg a fiútól, akit elismerő diszoklevéllel is kitüntetett. A macskát aztán egész élete fogytáig a legnagyobb tiszt-

Pálmát jól ismertem. Mozgékony, eleven teremtés volt, lázas, nagy szemű, a mi reánk mindig olyan benyomást tett, mintha egy beteg lenne. Igazi bohém-szive volt. Hiszékeny, sok tekintetben naiv és könnyen lobbanó s ha hidegebb nővére valósággal nem preszszionálja, örült áldozatokra és tékozlásra lett volna képes gyerekes lelkesültségében.

Anna nővére tökéletes ellentéte volt. Anya nélkül nevelt gazdag leány, egyedül kormányozta önmagát s függetlenül irányozta huga nevelését.

Cikkeivel, elmés röpirataival, melyekben a férfiak nagy részét leháknak, zsarnokoknak nyilvánítja s követeli a nők egyenjogosítását, munkaképességüknek elismerését, alárendelt helyzetük megváltoztatását, kigunyolja a házasság intézményét, kiméletlenül ostorozza a proletárizmust s a protekciót, lerántja a leplet a nagyképűkődő, vallásos álszenteskedőkről, elítéli a művészetek hazug raffinementjét, az aranyborju imádást, — mindezekkel szenzációt keltett s egy csapásra megismertette nevét mindenfelé.

Kiváncsi voltam erre a lánynak, ki merész cikkeivel a külföldön is érdeklődést keltett maga iránt.

A haja ezüstfehér volt, az arca meg üde, fiatal.

Bár vonásaiban volt valami józan, hideg nyugalom, tekintetében meg olykor fájdalmas irónia, még sem volt soha epés, sértő, vagy keserűen cinikus.

Rendkívül egyszerűen, de meggyőzően beszélt s ha még sem sikerült valakit meggyőznie, elmosolyodott és minden szenvelgés, vagy hatásadás nélkül azt mondta:

— Irigyelném optimista felfogását, ha tudnám, hogy

Hanem én mégis azt mondom, hogy a kiváltságosak, kiknek erős az akaratuk, csak tanuljanak, ha már hitvesekké nem lehetnek.

Igaz, hogy én is megdöbbentem, midőn a bennem élő halvány és alaktalan sejtelem józan tudássá vált.

Ugy éreztem, hogy valami finom fátyol foszlott szét szemeim előtt s egy percre elsötétült előttem a világ. Mintha parányi acélkalapáccsal a szívemre ütöttek volna.

Most sem gondolok szívesen azon izgalmakra és hatalmas lelkirázkódásra, melyet a boncoló asztal mellett éreztem.

Mikor tudomásunkra jutott, hogy bevezetnek a boncterembe, összerázkódtunk s elborzadva és halásápadtan néztünk egymásra. Valaki egy anekdotát mondott, de nem nevetett senki. Még a férfikollegák is meg voltak illetődve s egypár merész nézésű, örökvig gyerek keze erősen remegett.

Végre a baronesse elszántan rohant előre s mi is beléptünk utána.

A terem közepén levő hosszú asztalra halott leány volt fektetve.

Az asztal mellett fehérhaju tanár állott, mozdulatlanul, szoborként, csak szigorú szemei néztek ránk metszőn, mint az éles kard.

Egyik kezében finom kis fűrész s hosszú, vékony késpenge villogott.

Midőn megkezdte előadását s minket az asztalhoz szólított, különös dolog történt.

A mint a baronesse pillantása az eltorzított holttestre esett, szó nélkül végigvágódott a padlón. Bohr

teletben tartották az országban s halála után nagy gyáspompával temették el.

Menyasszonyi ajándékok.

A leggyöngédebb érzés kifolyása azon szokás, melynek következtében az *esküvőre* menő új párt és különösen a menyasszonyt ajándékokkal halmozzák el a rokonok és a jó barátok, nem is szólva a vőlegényről a ki igen gyakran egész vagyont érő ajándékkal kedveskedik szíve választottjának. Az ilyen ajándékoknál a fő, hogy ne csak értéket képviseljenek, mert hiszen másképen elvesztik jelentőségüket, nincs értelmük, hanem hogy szemre is szépek, izlésesek és tetszetősek legyenek.

A legújabb praktikus korban egyre nagyobb tért hódít azon szokás, hogy a menyasszonyi ajándékokat az ugynevezett háztartási cikkek közül válogatják. Ez tetszés dolga és a bájos menyasszonyok egyenlő jó szívvvel és hálás elismeréssel fogadják azokat, legyenek azok például akár karkötők vagy például egy szép thea készlet, szép függő lámpa, ezüst evő készletek, szép ezüst gyümölcs-névjegytartó kosár.

A menyasszonyi és minden fajú egyéb ajándékokból utolérhetetlen szép raktára van Schönwald Imre pécsi ékszerésznek.

Nem is raktár az már, hanem valóságos *iparművészeti* tárlat a magyar, francia és angol ötvösipar remekei vannak itt, fölhalmozva meglepő gazdag sokféleségben, de minden egyes tárgy magán hordja a művészi izlés bélyegét, mely egyaránt hirdeti úgy az illető iparág tökéletességét, mint Schönwald Imre választékos izlését, a ki ezzel a tárlattal is bizonyosságát adta annak, hogy Pécs várost s annak közönségét a legmagasabbra becsüli és őket úgy

akarja és képes kiszolgálni, mint a milyen kiszolgálásban Páris és London legelőkelőbb közönsége részesül.

Alig van tanulságosabb valami, mint egy látogatás Schönwald Imre üzletében. Óriás értékű tárgyak vannak itt fölhalmozva szemkápráztató fényben, megkapó művészi formában és mindamellett a lehető legolcsóbb árak mellett.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. április 5. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 67.9. (emelk.)

Hőmérsék = 8.7 °C

» maximuma : 15.8 °C

» minimuma : 6.6 °C

Párányomás : 5.7 mm.

Relatív nedvesség : 68

Felhőzet : 6° Cir. Str. W.

Szélirány s erő : N. E. 1.

Csapadék 24 órai : 0

Egyelőre változatlan.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ Szegény Jonathán. Millöcker Károly bájos zenéjü operetteje került színre tegnap este szinte üres ház előtt, pedig az előadás több közönséget érdemelt volna. Tegnap este a siker oroszán részét B. Csik Irén vívta ki, kinek közismert kitűnő szerepe Harriet, mely szerepben tegnap este is zajos tapsot aratott. A sikerben osztozott vele Forrai Ferike, kinek Mollyja bájos alakítás volt. A közönség nem is fukarkodott taps dolgában s nem egy-

szer nyílt színen is megtapsolta kedves ének-számait. Hunyady Józsefnek is alaposan kijuttott a tapsból. Hunyady József Jonathánját sokkal jobban ismeri közönségünk, semhogy arról bővebben kellene referálni. Hogy Hunyady József nemcsak kitűnő baritonista, de jó színész is, azt már nem egyszer elmondottuk. Quickly Tóbiás impressárió szerepét Szilágyi Dezső játszotta, tegnapi alakításáról azonban nem mondhatjuk a legjobbat, mert ez a szerep sokkal több humort s fürge játékot igényel, mint a mennyit Szilágyi belevitt. Tegnapi alakítása egyhangú, száraz volt. A többi szereplők: Balla Kálmán, Erdélyi Miklós, Bérci Gyula, Bognár János, Szalai Károly és Tóvári Anna, elég jól megállták helyüket s a színházban volt csekélyszámu közönség meglehetősen hagyta el tíz órakor a nézőteret.

(H—i F—i.)

○ Ujdonságok a pót-évadban. Csak ma adtunk hírt, hogy a színtársulat a *Bibliás asszony* operette (a népszínház műsorából) készül s mint újabb értesítik lapunkat, még két nagyhirű ujdonság áll betanulás alatt. A legközelebbi héten ugyanis színre kerül a *Crampton mester* s a *Bűnös szerelem*, mindkettő a budapesti nemzeti színház nagyhatásu ujdonsága.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Ivanné tántorogni kezdett, Helén meg görcsös sirásban tört ki, mire mind a kettőt kivezették.

Pálma szemei lázasan csillogtak s reám támaszkodott, mig én, mintha hipnotizálva lettem volna, merőn néztem a szegény halottra.

Természetesen valahogy megszoktuk ezt is, bár mindvégig a boncolóasztal volt a legkellemetlenebb és legirtózatossabb társasági tanulmányaink között.

Később, midőn már a kórházba jártunk, hogy el-sajátítsuk a gyakorlati kiképzést is, a betegek ágyai mellett éreztük igazán hivatásunk fenségességét, magasztosságát.

Ugy éreztem, hogy két szívem van. Az egyiket, a melyik mindent tud, ismer és érez, megacélozta a küzdelem és szenvedés. A másik, mely szeliden pihen a leányos érzések és homályos vágyak fehér tátyolában s csak a gyöngéd anyai csókok emlékét őrizte meg — alszik.

Vajjon felébred-e valaha, — kivirul-e benne a szerelem hófehér mirtuszága?

— Nemsokára egész otthonosak lettünk a fővárosban s a hatos társaság megkezdte összejöveteleit Kleoéknál.

Olyankor a szalonban voltunk rendesen. Gertrud nagymama és Teophil nagypapa, a két fehérhaju, szép öreg a kandalló előtt ültek, óriási, kényelmes karosszékekben. Mi fiatalok félkörben ültünk, apró asztalkák mellett, melyek tömördek nyalánksággal voltak tele.

Bájos, édes esték voltak ezek. Rendesen pénteken gyűltünk össze s így alakult meg később a »péntekesek« hires köre, mely csupa válogatott, bohémlelkű művészyerek és genialis leánykollegákból állott, kik Kleo csodálatos kis műtermében találkoztak hetenkint.

Azonban Kleoról kell szólanom. Ő a festőakadémiába járt, hol csakhamar elismerték nagy tehetségét.

Remek kis képei voltak. Csupa költészet, üdeség, báj, sejtelmes hangulat, meglepően finom színárnyalatok s valami eredeti különtség, a mi megkülönböztette a többiektől. Mesterei valósággal bálványozták ezt a leányt.

Szegény Herkules szintén a festőakadémia növendéke volt, bar inkább úgy viselkedett, mint valami tehetséges, de kényelmes dilettáns.

Kedves volt és ügyetlen s Kleo úgy szerette, mint egy elkényeztetett nagy gyermeket.

Herkules szenvedélyesen tornázott, remekül vívott s ilyenkor igazán gyönyörű volt. Arca kipirult, szemei csillogtak s alakja — mely izmos és nyulánk volt, maga az élet és erő, — hasonlított a fiatal oroszánhoz.

Angelo le is mintázta egyszer gladiator pose-ban, mig Kleo titkon lefestette, a mint sötétszőke fejét hegedűjére támasztja ihletett arccal.

Mert Herkules úgy játszott, mint egy virtuóz s sok feledhetetlen órát szerzett nekünk játékaival.

Angelo csakugyan szobrászónak lett s bár eddig nem produkált semmi különösebb művet, de volt egypár igen figyelemreméltó aprósága.

Egy péntek este meghitt kis körünk épen a nők felsőbb oktatásáról, a nőemancipációról s a házasság boldogító, szent intézményéről vitázott, (Margaritar Helén esete adta rá az impulzust, ki lemondva tanulmányairól, férjhez ment a tanárjához) midőn Angelo toppant be két új vendéggel.

Az egyik Dér Anna volt, a hires írónő, a másik Pálma, a huga, orvostanhallgató.

Törvénykezés.

§ **Köszl János a fogházban.** Bizonyára élénk emlékezetében van még olvasóinknak az a nagy szerencsétlenség, melyet 1896. év július hó 30-án a Köszl János fűszerkereskedő Széchenyi-téri üzletében történt löporrobbanás okozott. A pécsi kir. törvényszék annak idején, gondatlanságból okozott emberölés és súlyos testisértés vétsége miatt, Köszl Jánost két és fél évi fogházra ítélte. A másodbiróság ez ítéletet két évi fogházra változtatta át. Ma délelőtt hirdették ki Köszl János előtt a harmadbiróság ítéletét, mely mindkét alsóbb fokú biróság ítéletének megváltoztatásával, Köszl Jánost egy évi fogházra ítélte. Az elítélt kereskedőt az ítélet kihirdetése után nyomban átadták a kir. ügyésznek s így Köszl János a mai nappal megkezdte egy évig tartó fogházbüntetését.

§ **Csaló kocsis.** Lincz Antal német-bolyi lakos mult év december havától folyó évi február hó 5-éig *Lusztig* Miksa pécsi lakosnál szolgált mint kocsis. Mikor az ideje kitelt, kapta magát és elment *Bencenleitner* Nándor henteshez és gazdája nevében harminc forintot kért. Adtak neki. A pénzzel aztán felment Budapestre, ahol volt gazdája panaszára csakhamar letartóztatták. De nemcsak ez a bűn terheli Lincznek a lelkiismeretét. Mielőtt Pécsre jött, szintén Budapesten szolgált, ahol egy „Schilling Jakab kocsis” névre szóló munkakönyvet talált. Dacára annak, hogy ő kőműves, itt Pécsen mégis a talált munkakönyvet használta. Ezért aztán a pécsi kir. törvényszék a ma délelőtt megtartott végtárgyalás után Lincz Antalt, család vétsége és közbiztonság elleni kihágás miatt, két havi fogházra ítélte, melyből a vizsgálati fogság által egy hónapot kitöltöttnek vett. Az ítélet jogerős.

§ **Egy szivarvég miatt.** A mult évi augusztus 15-én tartott magyar öröghi bucsu alkalmával történt ez a história: ifj. Berdál György m.-öröghi lakos néhány emberrel bent ült a korcsmában, midőn egyik ismerőse, ifj. Farkas György egy szivart kért tőle. Berdálnak nem lévén szivarja, a szájában tartott félig elégett szivar végét nyújtotta oda Farkasnak, ki erre feldühödve, arcába vágta Berdálnak az égő szivarvéget. Természetesen verekedés lett a dologból, melybe Zsíkó János is belekeveredett és Farkas Györgyöt kitolta az ajtón. Farkas azonban nem hagyta annyiban a dolgot, hanem a korcsma hátulsó ajtajánál bement s megpillantva Berdál Györgyöt, ki a cigányokkal beszélgetett, elővette bicskáját és azzal Berdál combját *térdhajlástól végig jelmetszette*. Ezért ma a pécsi kir. törvényszék Farkas Györgyöt súlyos testi sértés vétsége miatt kilenc havi fogházra és 95 forint gyógyítási és ápolási költség megtérítésére ítélte. Ugy a vádlott, mint terhére a kir. ügyész is felebbezett.

T a n ü g y.

)(**Megjutalmazott tanítók.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter *Hitzhaus* Péter albertfalui és *Wieser* Endre bányatelepi tanítók részére a magyar nyelv sikeres tanításáért ötven-ötven forint jutalmat utalványozott.

)(**Segély az ipariskoláknak.** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter a mohácsi iparostanonc iskolának 500 frt, a németbolyinak 240 frt és a villányinak 150 frt állami segélyt engedélyezett a folyó tanévre.

)(**Magánvizsgák Siklóson.** A siklósi polgári iskolában ma reggel 8 órakor kezdődtek a magántanulók vizsgái, melyek folyó hó 6-án érnek véget. A tanfelügyelőség részéről a magánvizsgálatokon *Salamon* József kir. tanfelügyelő vesz részt, ki már tegnap este Siklóra utazott.

)(**Meghosszabbított pályázati határidő.** A f. évi szőlő és borgazdasági tanfolyamra a részvételre való jelentkezés határideje mult hó 31-én lejárt. Tekintettel arra, hogy e határidő lejártja után is jelentkeztek figyelemre méltó pályázók, a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter a f. é. szőlő és borgazdasági tanfolyam jelentkezési határidejét f. é. április hó 8-áig meghosszabbította.

Közgazdaság.

□ **Tejgazdasági munkásnők.** 1899. évi május hó 1-én nyílik meg a nagy szécsényi tejszövetkezetnél (Nógrád megyében) létesített állami tejgazdasági munkásokat képző iskolának újabb — fél évre terjedő — tanfolyama. Az ide való felvételért kifogástalan előéletű és legalább is 16 évet betöltött nők pályázhatnak, kik teljes ellátásban (esetleg e helyett havonta 15 frt ellátási díjban) és 4 frt bavi berben részesülnek. Az ez iskolára való felvételért a kérvények, keresztlevél, iskolai és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve a nagy szécsényi tejszövetkezet igazgatóságához intézendők április hó 20-ig.

□ **Selyemtenyésztésünk.** Bezeredy Pál, az országos selyemtenyésztési meghatalmazott a napokban nyújtotta be jelentését Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterhez Magyarország 1898. évi selyemtenyésztésének és selyem iparának állapotáról. A jelentés elmondja, hogy míg 1893-ig a saját üzleti bevételeivel fedezni tudta a selyemtenyésztés és selyemipar meghonosításával járó kiadásokat, addig az utóbbi években a selyemipar terén válságos helyzet állott elő. Így a selyemgubók beváltási árát 90 krról 77 krajcárra szállították le. A selyemtenyésztők száma 1897-ben 108.750 — és 1898-ban 86.467 volt. A tenyésztők száma ily nagy apadása mellett is 1897-ben 1,334.134 kg. és 1898-ban 1,272.331 kg. selyemgubót termeltek. Hosszasan foglalkozik a jelentés az üzemmenettel s a selyemtenyésztés népszerűsítését irányzó munkálatokkal. Felemlíti többi között, hogy Tolnán is épült egy selyemfonó. Számadatokkal mutatja ki, hogy mennyi hasznót hajtott a selyemtenyésztés a népnek. Így 1898-ban 981.627 forintot fizetett ki termelőknek. 1898-ban 1,485.349 forintot jövedelmezett nálunk a selyem. Miután pedig a selyemtenyésztés összes terményeit külföldön értékesítette és értékesíti, ezen keresmény is külföldi pénzből fedeztetett.

□ **A vetések állása.** Március hónapban többnyire száraz és szeles, 20—24-én erős havazással hideg időjárás uralkodott; a hótakaró azonban rövid ideig tartott, mert az idő is csakhamar megenyhült. A tulságos száraz föld a hólétől kissé megpuhult s az őszi vetések is nagyobbára felüdültek. A korai tavaszi vetések azonban, amelyek már vagy ki keltek vagy csirázásban voltak — számos he-

lyen szenvedtek. Szórványosan az őszi repcét és itt-ott a rozsot és árpát is megritkította az utótel, a mely helyenkint igen erős volt, amennyiben a hőmérő 8—12°-ot mutatott. Az őszi búzában ezidőszert sehol sincsen nagyobb kár, általában véve kielégítően áll. A gyümölcsfák közül is a koránvirágzó mandula és itt-ott a sárga barack, kevésbé a körte — szenvedtek; a korán felnyitott s megmet-szett szőlők is többé kevésbé megéreztek a hideget. Minthogy pedig az időjárás a hűvös éjszakák és itt-ott fagyok következtében most sem alkalmas mindenütt a szőlő és kerti munkálatok folytatására, a gazdaságokban épen csak a legszükségesebb dolgokkal van elfoglalva a nép, nevezetesen szánt, részben árpát és zabot vet — s csak a melegebb éghajlatu vidékeken ültet burgonyát. Esőre általában nagy szükség volna már csak azért is, hogy a legelők és rétek kizödjjenek; helyenkint ugyanis már takarmányhiányról panaszkodnak a gazdák.

□ **Megszűnt járvány.** Megyénk Harkány és Szava községében a sertésállományban uralkodott sertésvész megszűnt. Ezért a jelzett községeket a kiviteli zárlat alól hatósági rendelettel feloldották.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatások szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: Veszétség: Himesház 1 u., Német-Bóly 1 u., Vémend 1 u., Villány 1 u., összesen 4 község 4 udv. Sertésorbánc: Csúza 9 udvar, Garé 6 udvar, M.-Szék 10 udvar, Vaiszló 1 udvar, összesen 4 község 26 udvar. Sertésvész: Gyüd 9 udvar, Lancsuk 1 u., Magyar-Mecske 1 u., Páprád 1 ud., Szellő 7 ud., Szőke 6 u., Vasas 1 ud., Vémend 1 udvar, összesen 10 község. Somogy megyében a következő állatjárványok uralkodnak: lépfene 1 községben 1 udvarban; veszétség 6 községben 6 udvarban; takonykór 4 községben 4 udvarban; hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, rühkór 7 községben 8 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 9 községben. Tolnamegyében veszétség 3 községben 3 udvarban, bőrfereg 1 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban és sertésvész 11 községben uralkodik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 5-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház ma tartotta a husvétünnepi szünet után első ülését.

A Házban ma megjelent *Ugron* Gábor, a kit mindenfelől üdvözöltek, legelőször *Kossuth* Ferenc. *Ugron* régi helyét foglalta el, kezében egy csomó levéllel, melyeknek azonnal olvasásukba fogott, mintha folyton ott ült volna a Házban s nem most jelennék meg először visszavonulása után.

Horánszky Nándort és *Justh* Gyulát, a kik betegségük után szintén most jelentek meg először, szintén üdvözölték képviselőtársaik.

Percel Dezső elnök ezután elparentálta a tegnap elhunyt *Ernö* főherceget s bemutatta *Szell* Kálmán, *Hegedüs* Sándor és *Ugron* Gábor mandátumát.

A földmivelési tárca költségvetésének tárgyalását folytatták ezután. A napirendhez *Papp* Elek és *Benyovszky* Sándor gróf függetlenségi és *Bauer* Antal kormánypárti beszéltek.

Végül *Kálmán* Károly interpellálta a belügyminisztert, mert az Operában nagycsütörtökön előadást tartottak.

TÁVIRATOK.

— **A pápa állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jön a hír, hogy a pápa ereje egyre fogy, bár közvetlen veszedelem nincs. A pápa környezete ez állapot miatt nagyon nyugtalanodik.

— **Széchenyi gróf Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Széchenyi Manó** gróf, a király személye körüli miniszter, Bécsbe érkezett.

— **Frigyes főherceg elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **Frigyes** főherceg Baranya-Monostorról — **Ernő** főherceg halála folytán — Pozsonyba visszautazott s onnan Bécsbe érkezett.

— **Ernő főherceg halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elhunyt **Ernő** főherceg holttestét Arcoban ma bebalzsamozták. A főherceg holttestét szombaton viszik Bécsbe.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 5.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősze: 8'97; későbbi szállítás: 8'87. —
Tengeri, májusra: 4'41. — Rozs, májusra: 8'24. —
Zab, ősze: 5'67. —

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák
hitelrészvény: 369'60. — Magyar hitelrészvény: 388'00
— Államvasut: 364'1/2. —

Szerkesztői üzenet.

Dárdai előfizető. A postahivataloknál általános szabály, hogy a hírlapokat vasárnap delután is ki kell adni, ha a felek a

postajarat megérkezte után egy negyedórán belül értük jelentkeznek. Egyéb postai küldemények kiadása iránt az illető postahivatal számára kiadott szabályzat az irányadó, mely minden postahivatalban kívánatra előmutatandó.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

1400. sz.

Tlkv. 1899.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak, Felker András végrehajtást szenvedő ellen 313 frt 81 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró

területén levő, Pécs sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 3855. sz. betétben felvett 1157/2 hrsz. 5/1. öi. számú házra az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a alapján egészben 450 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi április hó 7-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog, azonban 33 frton alul nem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 45 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi február hó 8. napján.
A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

Birtok-eladás.

Pécs városához s az országúthoz közel, Martonfa határszélén, egy tagosított, körülárkolt s a legnemesebb alma- és körtefákkal körülültetett **50 magyar hold** jó minőségű és gazdagon trágyázott **szántóföld,** őszi tiszta buza és tavaszi zabvetéssel; **7 hold rét,** szükséges gazdasági eszközökkel, igás marhákkal, egy pár 15 markon fölül jó lóval, **béres-lakkal, istállóval,** egy 10 öl hosszú és 6 öl széles **pajtával. 10 magyar hold szőlőföld, 2 boltozott présházzal,** melyeknek egyike a püspöki uradalomé volt, 500 akóra való hordókkal vasban, a másik ujonnan jó s erős anyagból épült 16 öles hosszú **lyuk-pinczével,** melyben 10 akós hordók elhelyezhetők. **Martonfa községben** egy tisztességes, jó anyagból épült **uri ház, kerttel,** és egy másik ugyanabban az udvarban, mely magtárnak alkalmazható, eladando birtok.

Értekezni lehet a **hosszu-hetényi plebánián.** — Közvetítők kizárva.

Állandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben.

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból ebédlők,
hálószobák, uri szoba, salon és boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak. Túlhalmozott
raktár miatt most 30% leszállított áron.

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu **kerékpárok**
(bicykli) raktára.

GÜNSBERGER MÓR

nagy-kanizsai villamos üzemű butorgyárának raktárában.